

Sygn. akt III AUz 92/12

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń

Spółecznych w składzie następującym:

	Przewodniczący:	SSA Mirosław Szwagierczak (spr.)
	Sędziowie:	SSA Barbara Gonera SSA Ewa Madera

po rozpoznaniu w dniu **14 listopada 2012 r.**

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **I. S.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w J.**

o rentę

na skutek **zażalenia organu rentowego** na postanowienie **Sądu**

Okręgowego w Krośnie z dnia **20 września 2012 r.** sygn. akt **IV U**

1172/12

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Krośnie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Krośnie uznał się niewłaściwym rzeczowo i przekazał sprawę do rozpoznania według właściwości Prezesowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w W..

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że niniejsza sprawa nie należy do spraw z zakresu ubezpieczeń społecznych, określonych w art. 476 § 2 i 3 kpc oraz art. 83 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, ponieważ dotyczy orzeczenia wydanego na podstawie art. 151 § 1 kpa. Skoro zatem rozpoznawana sprawa nadal pozostaje w postępowaniu administracyjnym, to na zasadzie art. 464 § 1 kpc należało ją przedstawić do rozpoznania Prezesowi ZUS

w W..

W zażaleniu na powyższe postanowienie organ rentowy domagał się jego uchylenia i przekazania sprawy do rozpoznania Sądowi I instancji, podnosząc iż organem właściwym do rozpoznania odwołania od decyzji organu rentowego

jest sąd pracy i ubezpieczeń społecznych. Natomiast odwołanie do Prezesa ZUS

w W. przysługuje wyłącznie od decyzji enumeratywnie wymienionych

w art. 83 ust. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie zważył, co następuje:

Zażalenie organu rentowego jest uzasadnione i skutkuje wydaniem orzeczenia kasatoryjnego.

Decyzją z dnia 6 czerwca 2012 r., wydaną na podstawie art. 151§ 1 pkt. 1 kpa, ZUS Oddział w J. odmówił uchylenia własnej decyzji z dnia 10 grudnia 2009 r., odmawiającej wznowienia wypłaty renty z tytułu niezdolności do pracy. Powyższa zaskarżona decyzja wydana została w następstwie postanowienia

Sądu Okręgowego w Krośnie z dnia 21 maja 2012 r., sygn. akt IV U 408/12, przekazującego wniosek I. S. o wznowienie postępowania,

zakończonym prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Krośnie z dnia 7 kwietnia 2009 r., sygn. akt IV U 1464/08, do rozpoznania według właściwości

ZUS Oddziałowi w J.. Uczynione przypomnienie jest konieczne o tyle by stwierdzić, że Sąd I instancji bezzasadnie uchyła się od merytorycznego rozpoznania odwołania wnioskodawczyni od decyzji ZUS z dnia 6 czerwca

2012 r., a wcześniej również wniosku o wznowienie postępowania w sprawie o sygn. akt IV U 1464/08, zakończonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Krośnie z dnia 7 kwietnia 2009 r.

Nie przesądzając w tym miejscu w żadnym razie kwestii zasadności dochodzonego przez wnioskodawczynię kolejny raz prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, podkreślić jednak należy, że wobec tego, iż jest to świadczenie uzależnione od istnienia stanu niezdolności do pracy, będącego wypadkową oceny stanu zdrowia ubezpieczonego i jego zdolności do pracy zarobkowej, a więc przesłanek o charakterze dynamicznym, może ono ulec zmianom w przypadku zmiany kwalifikacji niezdolności do pracy, jej ustania

lub ponownego powstania (art. 107 ustawy o emeryturach i rentach z FUS). Dlatego też wnioskodawczyni, w razie wystąpienia zmian w stanie zdrowia,

może ponawiać wnioski o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do

pracy, a wydanie każdej decyzji przez organ rentowy otwiera drogę do

kontrolnego postępowania sądowego.

Konkludując stwierdzić należy, że w pouczeniu zawartym w decyzji z

dnia 6.06.2012 r. organ rentowy trafnie wskazał drogę odwoławczą przed Sądem Okręgowym – Sądem Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krośnie.

Zgodnie bowiem z art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t. jedn. 2009, nr 205, poz. 1585) w sprawach z

zakresu ubezpieczeń społecznych regułą jest sądowy tryb odwoławczy,

dotyczący wszystkich decyzji, z wyjątkiem określonym w ust. 4 tego przepisu (sprawy o przyznanie świadczenia w drodze wyjątku oraz o umorzenie

należności).

Kontroli sądu powszechnego podlegają zatem również decyzje wydane na podstawie art. 83 a ust. 2 ustawy systemowej i to – jak naprowadził Naczelny

Sąd Administracyjny w Warszawie w postanowieniu z dnia 11 stycznia 2012 r.

– bez względu na to, czy rozstrzygnięcie decyzji dotyczy kwestii formalnej – procesowej, czy istoty sprawy (sygn. akt II GSK 1438/11, Lex nr 1113708, tak także postanowienie NSA w Warszawie z 18.10.2011 r., I OSK 1706/11, Lex 984381).

Dlatego też nie było podstaw do przekazania sprawy do rozpoznania Prezesowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w W.. Mając powyższe

na względzie Sąd Apelacyjny, stosownie do art. 397 § 2 kpc w związku z art.

386 § 4, orzekł jak w sentencji.

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)